

आखे

इति हेमचन्द्रः ॥ देवताइच्छः इति रत्नमाला ॥
(आखुमांसगुणा यथा,—
“आखोर्मांसं सपदि बज्जडा खण्डखण्डोक्तं यत्तैले
पाच्यं द्रवति निरतं यावदेतन्न सम्यक् ॥
तत्तैलाक्तं वसनमनिशं योनिभागे दधाना,
हन्ति त्रीडाकरभगफलं नात्र सन्देहबुद्धिः” ॥
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥)

आखुकर्मा, स्त्री (आखोः कर्णमिव पत्रमस्याः । आ-
खुकर्म + डीप्) लताविशेषः । मूषाकाणी इति
भाषा । तत्पर्यायः । कृशिका २ द्रवन्ती ३ पित्रा ४
सुवर्णा ५ उन्दुरकर्मो ६ न्ययोधी ७ मूषक-
कर्मा ८ वृश्चिकर्मा ९ बज्जकर्मा १० माता
११ भूमिचरी १२ चण्डा १३ शम्बरी १४ बज्ज-
पादिका १५ प्रवृत्तश्रेणी १६ टषा १७ पुत्रश्रेणी
१८ अक्षिभूः १९ । अस्या गुणाः । कटुत्वं उष्णत्वं ।
कफपित्तहरत्वं । सारकत्वं । आनाहृत्वरज्जुल-
नाशित्वं । परमपाचकत्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥
“आकृपर्णा आकृकर्णा कर्णिका भूदरीभवा ।
आखुकर्णा कटुस्त्रिक्ता कषाया शीतला लघुः ॥
विपाके कटुका भूत्रकफामयकृमिप्रणुत्” ॥
इति भावप्रकाशः ॥

आखुगः, पुं, (आखुना गच्छति यः । गणेशस्य मूषिक-
वाहनत्वात् तथात्वं ।) गणेशः । इति हेमचन्द्रः ॥
आखुपर्णिका, स्त्री, (आखोः कर्णमिव पर्णमस्याः ।)
लताविशेषः । इति रत्नमाला ॥ इन्दुरकाणी इति
भाषा । (आखुपर्णाशब्दे आखुकर्णाशब्दे चास्या
गुणादयो ज्ञातव्याः ।)

आखुपर्णी, स्त्री, (आखोः कर्णमिव पर्णमस्याः ।)
आखुपर्णिका । इति रत्नमाला ॥
“मुस्ताखुपर्णीफलदारुशयु-
क्तायः सक्त्या क्रिमिशककल्कः ।
मार्गद्वयेनापि चिरप्रवृत्तान्
क्रिमिनिहन्त्यात् क्रिमिनाञ्च रोगान्” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ।
“आखुपर्णीकिशकयैः सुपिष्टैः पिष्टमिश्रितैः ।
पक्वा पूषणिका खादिद्वान्यास्रक्ष पित्रेदनु” ॥
इति वाभटः । गुणादयोऽप्येस्या आखुकर्णाशब्दे
ज्ञातव्याः ॥

आखुपाषाणः, पुं, पाषाणभेदः । आखुपाषाणनामो-
ऽयं लोहसंकरकारकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आखुमुक् [ञ्] पुं, (आखून् मुक्ते यः । आखू +
मुञ् + क्तिप्) विज्ञानः । इत्यमरः ॥

आखुरयः, पुं, (आखुः रथो वाहनं यस्य ।) गणेशः ।
इति हजयुधः ॥

आखुविषहा, स्त्री, (आखोर्विषं हन्ति या ।) देव-
ताइच्छः । इति ऋताधरः । देवदासीलता । इति
राजनिर्घण्टः ॥

आखेटः, पुं, (आङ् + खिट् + घञ्) मृगया ।
इत्यमरः ॥ शिकार इति भाषा । (“मृगमाखेट-
भूमित्वं” । कषासरत्नागरे १५ । १२० ।

आखेटिकः, पुं, (आङ् + खिट् + ण्वुल्) मृगया ।
इति शब्दरत्नावली ॥ यथा पञ्चतन्त्रे ।

आग

“आखेटिकस्य धर्मोऽयं विभवाः सुर्वशे ऋणाम् ।
वृत्रजाः प्रेरयत्येको हन्यन्त्योऽत्र मृगानिव” ॥
आखेटशीर्षकं, स्त्री, कुट्टिमभेदः । इति शब्दरत्नावली
मुञ्ज इति भाषा । (यदुक्तं ।

“कपिश्रीर्षं द्रुमश्रीर्षं तथाचाखेटशीर्षकं ।
इति कुट्टिमभेदाः स्युः शाब्दिकैः समुदाहृताः” ॥)
आखेटिकः, पुं, (आखेटे मृगयायां कुशलः । आ-
खेट + ठक् ।) मृगयाकुशलकुक्कुरः । तत्पर्यायः ।
आखेटिकः २ विष्वकद्रुः ३ । इति हारावली ॥
(मृगयाकर्त्ता । चासजनकः । भयङ्करः । मृगयुः ।
आधः ।)

आखोटः, पुं, (आख् + उट् ।) फलवृक्षविशेषः ।
आखोट इति भाषा । तत्पर्यायः । पार्वतीयः २
फलवृक्षे ३ गुडशयः ४ कीरेष्ठः ५ कन्दराजः ६
मधुमज्जा ७ वृहच्छूदः । अस्य गुणाः । मधुरत्वं ।
बलकारित्वं । स्निग्धत्वं । उष्णत्वं । वातपित्तना-
शित्वं । रक्तदोषप्रशमनत्वं । शीतलत्वं । कफ-
कोपनत्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ (आक्षोडशब्दे
आक्षोडशब्दे चास्य गुणादिकं ज्ञेयं ॥)

आख्या, स्त्री, (आङ् + ख्या + अङ् + टाप्) नाम ।
संज्ञा । इत्यमरः ॥ यथा कुमारसम्भवे १ । २६ ।
“उमेति माता तदसौ निविडा ।
प्रसादमाख्यां सुमुखी जगाम” ॥

आख्यातं, चि, (आङ् + ख्या + क्तः) कथितं । उक्तं ।
इत्यमरः ॥ (प्रथितः, प्रसिद्धः, प्रकाशितः ।)
आकरगोक्तधातुत्तरविहिततित्प्रत्ययादि ॥

आख्यानं, स्त्री, (आङ् + ख्या + ल्युट्) कथनं । यथा
“कथितं षष्ठ्युपाख्यानं ब्रह्मपुत्र यथागमं ।
देवी मङ्गलच्छाडी या तदाख्यानं निशामय” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥

आख्यायिका, स्त्री, (आङ् + ख्या + ण्वुल् । टाप् ।)
उपलब्धार्थकथा । इत्यमरः ॥ इतिहास उपन्यास
इति ख्याता ॥ (आख्यायिकालक्षणं । यथा,—
“प्रबन्धकल्पनां स्तोकसत्यां प्राज्ञाः कथां विदुः ।
परस्परान्प्रयाया स्यात् सा मताख्यायिका क्वचित्”
इति च साहित्यदर्पणे ।

“आख्यायिका कथावत्यात् कवेर्वंशादिकीर्त्तनं”
आगः, [ञ्] स्त्री, पापं । अपराधः । इत्यमरः ॥
(यथा शिशुपालवधे ३५ सर्गे १०८ श्लोकः ।
“सद्विद्ये श्रतमागसि सूनोस्ते इति यत्तया” ॥)

आगतं, चि, (आङ् + गम् + क्तः ।) आयातं । उप-
स्थितं । (सन्धः । प्राप्तः यथा, हितोपदेशे ।
“आगतन्तु मयं वीक्ष्य प्रतिकुर्थात् यथोचितम्” ॥)

आगन्तुः, चि, (आङ् + गम् + तुन् ।) अतिथिः ।
इत्यमरः ॥ आगमनशीलः । अनियतः ॥
“अकस्मादागन्तुना सह विश्रायो न युक्तः” ॥
इति हितोपदेशः । आकस्मिकरोगादि । यथा,
“आगन्त्वपि शरीरप्रत्ययतिरेकेण यावन्तोभावा
दुःखमुत्पादयन्ति” ॥ इति श्रुतः ।

निजागन्तुभेदेन रोगस्य कारणद्विविध्यादागन्तु-
शब्दोऽयमामयस्यान्यतरकारणवाची ।
तद्वयथा,—

आग

“द्विविधा पुनः प्रकृतिरेषामागन्तुनिजविभा-
गात्” ॥ “मुखानि तु खल्वागन्तोर्नखदशनपतना-
भिचाराभिप्रापाभिषङ्गबन्धन्य-पीडन-रज्जु-दहन-
मन्त्राशन-भूतोपसर्गादीनि” ॥

“आगन्तुर्हि यथापूर्वमुत्पन्नो जघन्यं
वातपित्तस्त्रिधायां वैषम्यमापादयति” ॥
उदाहरणं । “तत्रागन्तव्येदनेदनेदनेदनेदनेदनेदने-
पिच्छेनोत्पेषणवेद्येनप्रहार-बन्ध-बन्धन-बन्धन-पीड-
नादिभिर्वा । भङ्गातक-पुण्यफलरसात्मगुप्ताभ्युक्-
क्रिमिशुकाहितपत्रलतागुल्मसंस्पर्शनैर्वा खेद-
परिसर्पणावमूत्रमूर्त्वा विषयाम् ॥ सविषाविष-
प्राणितन्त्रविषाणनखनिपातनैर्वा ।

सागरविषवात-हिम-दहन-संस्पर्शनैर्वा शोधाः
समुपजायन्ते” ॥ इति चरकयोगोक्तं ॥
आगन्तुकं, चि, (आगन्तु + स्वार्थे कन्) आहार्यं ।
अनियस्याधि । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(अज्ञातजुलशीलादिर्नबागतः पुरुषः । यथाः
“तथा च मूलभ्रतानपास्याथमागन्तुकः पुर-
स्वृतः” ॥ इति हितोपदेशे ॥ अतिथिः । अज्ञात-
स्वामिकः पन्थादिः । यथा याज्ञवल्क्ये ॥
“महेक्षोत् वृष्टपशवः सूतिकागन्तुकादयः ।
पालो येषां तु ते मेआया देवराजपरिभ्रुताः” ॥
आकस्मिकक्षतारिरोगः । यथा, श्रुते ।
“शूलश्वल आशु”मने धातुस्तस्य शल्यमितिरूपं
तत् द्विविधं, शरीरमागन्तुकं च” ॥ इति ॥

आगमं, स्त्री, (आङ् + गम + अच् ।) तन्त्रशास्त्रं ।
अस्यार्थः । यथा तन्त्रशास्त्रं ॥
“आगतं पञ्चवक्त्रात्तु गतञ्च गिरिजानने ।
मत्तञ्च वासुदेवस्य तस्मादागममुच्यते” ॥ इति
(एतल्लक्षणं यथा,—

“दृष्टिञ्च प्रलयश्चैव देवतानां तथाचर्चनं ।
साधनश्चैव सर्वेषां पुरस्खरामेव च ॥
घटकर्मसाधनं चैव ध्यानयोगश्चतुर्विधः ।
सप्तभिर्लक्षणैर्युक्तं त्वरागमं तद्विदुर्बुधाः” ॥ इति
यथा रघुवंशे । १० । २६ ॥

“बज्जधाप्यागमैर्भन्नाः पश्यानः सिद्धिहेतवः” ॥
आगमः, पुं, (आ + गम् + अच् ।) शास्त्रमात्रं ।)
“आगमादिव तमेापहादितः
सम्भवन्ति मतयो भवच्छूदः” ॥

इति किराते । ५ । २२ ।) आगमनं । इति मे-
दिनीकरहेमचन्द्रौ । (अर्थदीनामागमः । यथा,
गीतिशतके ७३ श्लोके । “नित्यवया प्रचुरनित्य-
धनागमा च” ॥ इति । प्राप्तिः । उपाजनम् ।
“नाधर्म्यागमः कश्चिन्ननुष्ठानं प्रति वक्तव्ये” ॥
इति मनुः ॥)

साक्षिपत्रादिः । इति व्यवहारमात्रका । प्रकृति-
प्रत्ययानुपधाति कार्यं । इति व्याकरणं ॥ (शास्त्र-
ज्ञानं । श्रुतवत्ता । यथा,
“आकारसदृशप्रश्नः प्रश्नया सदृशागमः” ॥
इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)

इति रघुवंशे १२ सर्गे १५ । यथा च रघौ १४ । ८० ।
“तामर्पयामास च श्लोकीनां
तदागमप्रीतिश्च तापसीषु” ॥)